

**R. P. Ioannis De Lvgo Hispalensis, E Societate Iesv, In
Collegio Romano eiusdem Societ. olim Theologiæ
Professoris, nunc S. R. E. Cardinalis, Disputationes
Scholasticæ, Et Morales, De Sacramentis in ...**

Lugo, Juan de

Lugduni, 1652

3. Vtru[m] lege noua fuerint necessaria Sacrame[n]ta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82340)

dixerit, ea ipsa noua legis sacramenta à sacramentis antiquae legis non differre, nisi quia caeremonia sunt alia, & alij ritus externi, anathema sit. In his sacramentis potissimum locum habere videtur Circumcisio, quae licet non inceptit à Moysse, sed ab Abraham; dicitur tamen pertinere ad legem scriptam, quia ipsa fuit iterum stabilita, & erat ianua ad ingrediendum in caetera sacramenta, & caeremonias legis illius. An verò Circumcisio habuerit vim conferendi gratiam suscipientibus ipsam, & remittendi peccatum originale: pertinet ad quaestionem de effectu sacramentorum. Quare de hoc agemus infra disp. 5. Nunc sufficere nobis, illam fuisse verum sacramentum, quia siue dederit, siue non dederit gratiam in suo vsu, erat tamen caeremonia sacra sanctificans & coniungens personam cum Deo aliquo modo, & aliunde praefigurabat gratiam dandam in nostris sacramentis, vt testatur Augustinus lib. 6. contra Iulianum, & alij Patres communiter.

August.

70.
Reduuntur ad tres classes.
Prima classis.
Secunda.

Tertia.

Praeter Circumcisionem fuerunt plura alia sacramenta in lege veteri, quae reduci solent à Theologis cum S. Thom. 1. 2. quaest. 102. art. 5. ad tres classes. Prima est eorum, per quae consecrabantur Sacerdotes, & Pontifices, quae figurabant nostrum sacramentum Ordinis. Secunda est eorum, quorum vsu, & participatione suscipientes coniungebantur Deo, & confirmabantur magis in legali sanctitate, qualis erat vsus agni Paschalis, qui significabat nostram Eucharistiam. Tertia denique continebat lustrationes, & expiationes legales, quibus homines à fordibus legalibus mundabantur, quae figurabant nostrum sacramentum Poenitentiae: omnia enim illa erant vmbra, & figura nostrorum sacramentorum. Alia de his sacramentis videri possunt apud Suarez in praesenti disput. 5. sect. 2.

SECTIO III.

Vtrum in lege noua fuerint necessaria Sacramenta.

71.
De fide certum.
Saepe definitum contra Haereticos.

CONCLUSIO est certa de fide, sumpta necessitate pro conuenientia, vt saepe monuimus in hac disputatione. Est autem definita saepe contra plures Haereticos, quos lae enumerat Suarez, & Valquez in praesenti, qui vel omnia, vel aliqua sacramenta nouae legis negarunt. Constat autem ex illis Scripturae locis, ex quibus singula sacramenta colliguntur, quae ad singulorum sacramentorum materias spectant.

72.
Prima congruentia ratione eruditionis nostrae.
Dionysius.
Origenes.
Cyrillus.
Chrysolost.
August.

Caietan.
Trident.

Rationes congruentiae variae possunt adduci, prima ratione eruditionis nostrae: est enim homini connaturale per signa sensibilia venire in cognitionem rerum spiritualium & diuinarum, de quo videri possunt Dionysius de Ecclesiastica hierarchia cap. 1. Origenes 4. contra Celsum, Cyrillus primo contra Iulianum Augustum; Chrylostomus hom. 38. in Matth. August. 5. in Genes. ad litteram cap. 6. sic etiam Socrates suam doctrinam tradebat per similitudines: imò eidem tribui solent fabulae, quae sub nomine Aelopi circumferuntur, vt ait Caiet. 3. p. 9. 42. art. 4. & denique hac eadem ratione vitur Concil. Trident. sess. 22. cap. 5. ad ostendendam necessitatem ritus externi, & caeremoniarum sensibilibus quae in Missa adhibentur. *Cum natura* (inquit) *hominum ea sit, vt non facile queat sine adminiculis exterioribus ad rerum diuinarum meditationem sustolli, propterea pia mater Ecclesia, &c. quam rationem optime declarat Chrylostomus homil. 83. in Matth. & 60. ad populum, & obiter August. 3. de Trinit. cap. 4.*

73.

Secunda ratio congruentiae est, vt in ipsa sacra-
P. Ioan. de Lugo de Sacramentis.

mentorum susceptione protestemur fidem nostram, & colamus Deum sacramentorum auctorem. Tertia est, quia sicut habemus spirituales animas, ita habemus & corpus, vnde & anima, & corpore debemus Deo obsequium debitum rependere. Quarta est, vt ostendatur Dei sapientia, quae non solum contraria contrariis curat, sed & similibus, sicut canit Ecclesia, *vt qui in ligno vincebat, in ligno quoque vinceretur*; sic etiam oportebat, vt homo, qui per affectum ad sensibilia corruerat, per vsum eorundem sensibilibus sanaretur, vt medelam ferret inde, hostis vnde laeserat. Quinta propter humilitatem nostram; merito enim subiicitur rebus inferioribus, & inanimis, qui rationi, & Deo subici noluit. Sexta ratio adduci solet ad ostensionem diuinae potentiae, quae tantam efficacitatem vtilibus creaturis communicat. Septima est, vt esset medicina praeseruatua: cum enim homines propendeant ad externas caeremonias, & ritus, si non essent haec ipsa externa à Deo nobis iniuncta, facile homo ex se ipso declinaret ad cultum externum superstitiosum. Hac enim de causa Deus in lege antiqua tot sacrificiorum differentias instituit, vt populum ad idolatriam propensum illis externis ritibus in vero cultu contineret, vt dicit S. Thomas 1. 2. quaest. 102. art. 3. & ad Hebr. 10. Antonin. 1. part. agens de sacrificiis. Alexand. 4. p. quaest. 6. memb. 4. art. 1. & 3. ad 3. vbi adducit Origenem, & Glossam in 6. Ierem. de quo videri possunt Hieronym. in Isai. cap. 6. 56. & 60. Clemens primo Recognitionum fol. 16. & 6. Constit. Apost. cap. 22. & Galat. lib. 2. de Arcanis Scripturae, cap. 11.

Secunda vntione protestationi fidei & cultu Dei.
Tertia, ex compositione hominis.
Quarta ex sapientia Dei.

Quinta, propter humilitatem nostram.
Sexta, ad ostensionem diuinae potentiae.
Septima, ratione medicinae.

S. Thom.
Antonin.
Alexand.

Hieronym.
Clemens.
Galatin.

74.
Octaua ad securitatem hominis.

Nona ad mitigationem charitatem inter fideles conciliandam.
Augustin.
Decima ex parte Christi.

Octaua ratio esse potuit, vt homo possit esse de sua salute securior: experimur enim, nos sacramenta percipere, & aliunde scimus, haec efficaciter causare gratiam, vbi non datur obex. Si autem signum gratiae esset aliquis actus interior, multò magis dubitarem, quia non solum essemus dubij de dispositione requisita, sed etiam de ipsa sacramenti appositione. Nona ratio esse potest propter conciliandum amorem inter fideles; nam vnio cognita in his signis externis, & ritu, & caeremoniis, iuuat incredibiliter ad vincendos animos, & fouendum amorem. Quam rationem attingit etiam Augustinus 19. contra Faustum, cap. 11. Decima ratio esse potuit ex parte capitis nostri Christi, qui cum sit Deus, & homo, ac remedium nostrum operatus fuerit actibus, non solum internis, sed externis, & visibilibus; sic oportuit coli à nobis sensibilibus etiam signis, quibus eius memoria sensibilibus perferret. Vide alias rationes apud Suarez in praesenti disput. 6. sect. 1.

De excellentia nostrorum sacramentorum supra sacramenta legis veteris agi solet in praesenti. Quae res certa videtur de fide in Concilio Florentino & Tridentino supra adductis, vbi comparantur vtraque sacramenta, & praeferuntur nostra. Hanc autem excellentiam paucis indicauit Augustinus d. lib. 19. contra Faustum, cap. 13. vbi de nostris sacramentis dicit, quod sunt *virtute maiora, vtilitate meliora, actu facilliora, numero pauciora*. Potissimum excellentiae caput desumitur ex virtute maiori, & praestantiori, quam habent ad causandam gratiam in suscipiente, quam virtutem sacramenta illa non habebant; & licet id de Circumcisione concedatur, quod conferret gratiam, de quo postea dicendum est, adhuc illa fuisse proculdubio multo debilior virtus, & ad effectum multo minorem, quam sit effectus nostrorum sacramentorum: quae etiam excedunt in hoc, quod sint finis, & exemplar illorum sacramentorum, quae erant imagines, & vmbrae nostrorum. Quare sicut vmbra exciditur à veritate,

75.
De excellentia nostrorum sacramentorum supra alia.

Potentia maiori virtute ad causandam gratiam.

